

Република Србија
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Београд
Ул. Устаничка бр. 29
К-По₂-42/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

**СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОД
15. септембра 2010. године**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Хвала.

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,
- пуномоћници оштећеног Рибић Зије,
- окр. Богдановић Сима са браниоцем адв. Малешевић Савом,
- окр. Богдановић Дамир са браниоцем адв. Иваном Јанковићем,
- окр. Стојановић Зоран са браниоцем адв. Горадом Живановић,
- окр. Гаврић Томислав са браниоцем адв. Миланом Бирманом и
- окр. Шевић Ђорђе са браниоцем адв. Батрићевић Слободаном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте сагласни да држимо главни претрес?

На сагласан предлог странака,

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

НАСТАВЉА СЕ главни претрес саслушањем окр. Стојановић Зорана.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су окривљени Гаврић и Шевић удаљени из заседања до позивања.

САСЛУШАЊЕ ОКР. СТОЈАНОВИЋ ЗОРАНА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро Стојановићу, дужан сам да Вас питам пре свега, да ли признајете кривично дело које Вам је стављено на терет, са једне стране и са друге стране да ли желите данас да изнесете своју одбрану?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ја бих Вас замолио, смушен сам сав, ако могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само значи или мало гласније или ближе микрофону јер се јако слабо чује.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ја сам смушен, некако нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали смо проблема са Вашим транскриптом у оном делу што сте причали, значи ради се о личним подацима, значи јако се слабо чуло оно што Ви причате, само мало гласније ако може. Изволите.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Ако би могло да не дајем још изјаву, дао бих али сам смушен некако, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта би Ви хтели да дате изјаву, али сте смушени данас?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да, некако нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па шта предлагете?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па да се спремим за сутра, па сутра ако могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутра да дате одбрану?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да, ако је могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете сутра бити смушени исто, а што сте смушени, шта значи, како то смушени, не разумем?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Некако се нисам привикао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На шта?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па на ово стање овакво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имате неки проблем здравствене природе?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па не спавам, пијем таблете и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли Ви да пратите ток главног претреса?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па у чему је проблем?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па некако, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Ви можете данас да дате одбрану или не можете? Да Вам кажем Ви можете и касније да дате одбрану, у току поступка, значи није сада ако не можете данас, можете и касније, значи није сада то, не мора то одмах да се да одбарана, значи само да нам кажете ако се браните ћутањем, ако нећете данас да дате одбрану, значи констатоваћемо, па можемо касније у тој фази.

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Не, нећу се бранити ћутањем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећете, желите да изнесете одбрану?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али не би данас?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Да, ако је могуће, ако није ја ћу се бранити.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Опростите, ако ми дозволите, могу ли једно питање? Да ли може у току дана касније, да ли би могао можда касније у току дана?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Могло би, надам се да могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта мислите, у току дана али касније, не сада?

ОКР. ЗОРАН СТОЈАНОВИЋ: Па касније мало да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Окр. Стојановић Зоран моли суд да одбрану изнесе касније, тј. у току дана када се буде мало средио, с обзиром да је «данас смушен», како сам изјављује, да се није навикао на све ово и да слабо спава.

Добро. Ништа, хајде онда.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се саслушање окривљеног Стојановић Зорана обави касније, у току дана, уколико буде био способан да изнесе своју одбрану, па је након тога удаљен са заседања до позивања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, хајде, нарушићемо ред саслушања, али нека иде у притвор па ћемо га позвати накнадно да видимо ако буде био спреман. Да, да, водите га доле. Сада иде Гаврић.

Саслушаће се окр. Гаврић Томислав.

САСЛУШАЊЕ ОКР. ТОМИСЛАВА ГАВРИЋА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро Гаврићу да Вас питам, да ли признајете кривично дело које Вам је стављено на терет и да ли желите данас да изнесете своју одбрану?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Изјаву ћу дати, да. Изјаву ћу дати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи дело не признајете?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А изјаву ћете дати?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Упућен да изјави да ли признаје извршење кривичног дела и да ли ће данас изнети своју одбрану, изјављује да кривично дело не признаје, а да ће данас дати своју одбрану, па након тога изјави:

Добро Гаврићу. Како ћемо са говорном маном?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Покушаћемо некако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Имајући у виду да окривљени Гаврић има говорну ману, изјава ће бити на записник поновљена од стране председника већа, а оно што буде ушло у транскрипт окривљени ће климањем главе или на неки други начин одобрити или не.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро Гаврићу, знате шта Вам је стављено на терет, знате који период је у питању?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, имате право да у неометаном излагању изнесете своју одбрану. Само полако.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: 1992. у месецу августу, значи половином августа сам изашао са издржавања казне у КП Дому Пожаревац. У Зворник сам отишао крајем августа, почетком септембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Окривљени изјављује да је средином августа 1992. године изашао са издржавања казне из КПД Пожаревац.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 15. септембра 2010. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и били сте значи, од кад сте били на издржавању казне, само то да?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Од 1991. године од фебруара месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

А где се налазио непрестано од фебруара месеца 1991. године.

Јесте излазили, јесте напуштали затвор у том периоду?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Једанпут имао сам фантомску посету од оца и брата у трајању од осам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Часова?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Часова, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Па изјављује да је само једном у том периоду напустио КПЗ Пожаревац када је имао посету од стране оца у трајању од осам сати, када је напустио затвор.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И након тога сте се вратили?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Се вратио у затвор.

А то је било?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не сећам се тачног периода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то 1991. или 1992. године, само то да видимо?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: 1991.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

А то је било 1991. године, не зна тачно дан и месец.

Добро, изволите.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: На издржавању казне значи, посредством телевизије, медија, оно значи онда је пукао је рат на нашим просторима и онда путем штампе, медија тврђено је да су Срби, како да се изразим, да

су Срби потлачени народ и ово и оно, а био сам у то време млад и неискусан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте млади?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: И онда оне значи приче наших политичара Вука, Шешеља ово оно, мислили смо од, тачније ја када сам изашао и дошао кући ту из комшилука, значи другови и мој брат кажу ми «лако је било теби ти си тамо на сигурном, а ми смо ишли да ратујемо» и онда тај прорадио је тај младалачки комплекс када су били они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који комплекс, младалачки?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ајмо ово сад да унесемо у записник.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Након изласка са издржавања казне, рат се водио на овим нашим просторима.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

И ја сам путем телевизије, штампе и разних других медија добио информацију да су Срби потлачен народ.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

А у то време сам био млад, неискусан, па ту су били и политичари као што су Вук и Шешељ и онда сам од стране својих другова и брата прозван да је мени било лако у затвору.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

И прорадио је тај младалачки комплекс, што је био разлог да.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Одем у рат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Отишао сам у Зворник у касарну «Стандард» и информисао сам се тамо од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте отишли само то да видим, значи кад сте отишли у Зворник?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Крајем августа, почетком септембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Информисао сам се тражећи јединицу која иде у акције, значи нисам хтео ићи у ров, на линију или било шта, значи жељан сам био акције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хтели сте да идете у акцију?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: И онда су ме они из команде у «Стандарду» упутили на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је упутио, нисам Вас схватио, из команде?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Из команде у «Стандарду» да, упутили су ме на господина Симу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта су Вам рекли?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па да има јединицу он стационарану у Малешићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: И он, звали су га телефоном, ступили су у контакт и онда су он, онда су дошли негде око између 5 и 6 предвече оно да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пет или шест поподне?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко је дошао?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Сима и још, не сећам се још ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме су дошли?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Џипом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Али Сима је тада изразито храмао и видео сам то је онај џип изрешетан, ја питам ово стварно има акције кад је ауто сав у рупама од метака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ево сад да унесемо, добро.

Крајем августа и почетком септембра отишао сам у Зворник.

Одакле, из?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 15. септембра 2010. године

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Из Шапца.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Из Шапца.

Како сте дошли до Зворника?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Аутобусом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

**Дошао сам аутобусом и отишао сам у касарну «Стандард» у
Зворнику.**

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која војска је ту била стационирана?
ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Из Републике Српске.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Српске.

А где је била стационирана војска Републике Српске.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате која бригада, јединица, је ли то знате
можда?
ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не, не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Не знам о којој бригади и јединици је реч.

Добро, и тражио сам јединицу која иде у акцију.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Јер нисам хтео да идем у позадину.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Већ сам желео акцију и онда су ме из команде те јединице.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 15. септембра 2010. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате ко можда, да ли знате ко је био, који официр?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Капетан чини ми се неки Митошевић, он је био одговоран за безбедност у то време, он је ме, он је ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он, добро.

Мислим да се радило о капетану Митошевићу, који је био одговоран за безбедност.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

И он ме упутио на господина Симу.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Рекао ми је да он има једину јединицу у Малешићу, да је тамо стационирана, онда су га позвали телефоном и тада је.

Је ли то?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Окривљени Богдановић Сима са још неким не знам тачно са ким.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не сећам се, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истог дана?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да, истог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Истог дана дошао.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Значи чекао сам ту једно три или четири сата, увели су ме у кухињу, дали ми да ручам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Дошао негде око 17 или 18 часова, и дошли су са једним ципом који је био сав изрешетан од метака.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Што је мени привукло пажњу.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Па сам питао.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да, и приметио сам да је тај Сима онда причао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Да ли су то рупе од метака, а приметио сам и да окривљени Сима храмље.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га питали нешто на ту тему?
ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да. Он ми је објаснио да је добио повреду на акцији у Засеоку.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Питао сам га одакле му та повреда, а он је рекао да је рањен.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: У акцији на Засеоке.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

У акцији на Засеоку.

Добро. Изволите.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Стигли смо у Малешић, како сада, стигли смо, мислим да смо отишли у једну кућу, скувана је кафа, ово оно, понуђено неко пиће.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ушао у кућу?
ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Ја сам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било још људи тамо у тој кући?
ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да. Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: После извесног времена задужио сам наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесу Вас сместили негде у неку кућу, прво то да видимо?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где сте били, са ким сте били у кући?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Ја мислим да сам био, колико се сећам, можда грешим, са Дамиром.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Дамиром.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Покојни онај Нешић Дејан, из Шапца исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не сећам се верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се још са ким сте били?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Ипак је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прошло време?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Дуги је период.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде да унесемо ово, па ћемо онда да видимо даље. Добро.

Довезли су ме у Малешић, ушли смо у једну кућу, ту ми је понуђено пиће.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Кафа, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Алкохолно пиће или?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ракија нека?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Мислим на ракију и кафу. У кући је било још људи и онда сам се сместио не знам тачно у којој кући, знам само да је са мном у кући био смештен Дамир и покојни Нешић Дејан из Шапца.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

А још ко је био заиста не знам ипак је протекло доста времена.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Били су неки Босанци, али ја се не сећам се имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Знам само да су били неки Босанци, али имена им се не сећам.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да наставим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, и онда сутрадан сам отишао на линију значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ајмо сад оружје оно што сам Вас прекинуо.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи сада сте задужили неко наоружање?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Униформу?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте дошли у цивилу Ви?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли у Зворник?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Дошао сам у мојој војној униформи овде значи задуженој у Шапцу још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војној, добро. И значи добили сте неко наоружање, је ли тако?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте добили?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Аутоматску пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутоматску пушку?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да Вас питам, значи униформу нисте задуживали пошто сте имали?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Задужио сам онда маскирну униформу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте још нешто?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Муницију?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Подразумева се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Подразумева се. Добро.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Као потрошни материјал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Материјал.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Значи сутрадан су ми дали људи сандук муниције и показали ми правац да одем на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је дао сандук муниције, је ли се сећате, људи су Вам дали, који, ко Вам је дао сандук?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па ја мислим да ми је дао Дамир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дамир.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, и показао тачан ми пут до линије, до ровова да идем да упуцам пушку, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да се подсетим значи војске и ово и оно, да и где сам ја провео на линији три, четири сата контактирајући са оним људима тамо, значи вратио сам се ово оно и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад ајмо ту линију да видимо, како је то изгледало, где се налазила та линија фронта?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па то је значи у Малешићу гледано на муслиманску територију село Ковачевићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Малешићу према селу Ковачевићи?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да. Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колико је то било на пример од места где сте Ви били смештени, колико је то било удаљено ту та линија фронта?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Једно километар и по, два, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко је још био на тој линији када сте дошли?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па били су они линијаши, људи из села, значи они из.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Територијалне одбране?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Територијалне одбране, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био неко из јединице те што сте значи?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да, био је неко али верујте ми да се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су давали, на тој линији су били заједно, је ли то неки ров, како објашњавате?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да, то значи укопане оне земунице са митраљеским гнездима и ово, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи био је неко из Ваше јединице и неко из територијалне одбране?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи заједнички?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Сећам се да смо пуцали заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте пуцали?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па знате како младалачко па наивно, значи истрчимо из рова на чистину једно 300-400 метара и поставимо мету и онда трчећи вратимо се у ров, а меци звижде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуцају ови са супротне стране?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да. Да.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 15. септембра 2010. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви, јесте пуцали Ви? Ви пуцате у шта? Ви пуцате, изађете испред?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па пуцамо у мету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А мету.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Мету видимо, ту су значи у шумици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ајде сада да унесемо. Добро.

Након тога сам задужио маскирну униформу, аутоматску пушку и муницију, ја сам у Зворник дошао у својој војној униформи резервног војника из Шапца, а овде су ми дали маскирну униформу.

Што? Да би били једнообразни или како?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Са капуљачом она.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да би били једнообразни, да би били сви у истој.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да, јесте, јесте да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу они сви остали имали те маскирне униформе тако шарене?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па нису исте, али су биле маскирне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирне су биле? Нису све исте, али маскирне. Добро.

И то са разлога да би били једнообразни, јер смо сви у тој јединици имали маскирне униформе иако свима униформе нису биле исте. Сутрадан сам од окривљеног Богдановић Дамира добио сандук са муницијом и показали су ми пут до линије фронта да испуцам пушку.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте дошли до линије фронта? Како сте дошли?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па ишло је нас неколико и носили смо сандук између себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пешке сте дошли?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

До линије фронта сам дошао пешке.

А с ким сте дошли? Са неким из јединице?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да, из јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате можда са ким?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 15. септембра 2010. године

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Био је са мнош покојни онај Нешић из Шапца јер сам њега сам познавао лично, а ових се не сећам се баш,
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

И то смо заједно покојни Нешић Дејан и ја пешице дошли до линије фронта, он је знао пут, а између нас смо носили тај сандук са муницијом, свако са по једном руком. На линији фронта сам се задржао 3 или 4 сата, а она се налазила у Малешу према селу Ковачевићи.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Од места где сам ја био смештен то је било удаљено можда неких 1,5 километар до 2.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Километар и по до два, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Један и по километар до два, и тамо на линији фронта осим неког из те моје јединице, налазили су се и припадници територијалне одбране из тог локалног села.

Је ли то из Малешу или не знате?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Не знам из ког. Линија фронта могу да Вам објасним како изгледа, ради се о рову као укопаним земуницама, на коме се налази митраљеско гнездо и окренуто је према муслиманској војсци.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Територији.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

То јест, према територији која је била под командом Муслимана, а заједно смо пуцали сви ми који смо се ту налазили на линији фронта, тако што истрчимо из рова, неких 300-400 метара према противничкој територији, испалимо рафал.

Како? Шта? Пуцате, рафал испалите или шта?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Мислите у мету или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па у мету. У коју сте мету?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Појединачно рафално да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у коју мету? Јел видите неку мету или отприлике нешто?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Канту, неко буренце или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то Вам је била мета? Добро.

Пуцали смо у мету, обично то буде нека канта или неко буренце и онда брже боље вратимо се назад, при томе на све стране око мене звижде меци.

Добро. И?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: То тад смо у тих неколико акција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико сте били у Малешиху?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: У Малешиху? Неких евентуално 10-15 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И онда?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Одлазили смо у неке акције на Каменицу, на Сопотник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Како то на пример те акције, како то изгледа?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Како? Прво нас зову они из команде и онда се креће организовано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они из команде Зворничке бригаде или које команде?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Ви то знате да они зову из команде?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па нисмо ми могли ићи самовољно и ко би још ишао сам да рескира живот а да му.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Ви то претпостављате да су они из команде звали?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Али знате што, јер увек смо ми били претходница територијалцима значи, увек смо ми улазили први а територијалци су иза нас ишли јел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И сад на пример та акција. Идете у акцију, ко води акцију?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Сима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сима? Добро. Јел он командант те јединице?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има та јединица неки назив? Како сте се ви звали? Је ли сте били неки?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Мислим оно по тамо оних људи из села «Симини четници».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је назвао «Симини четници»?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па ови мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Локално становништво?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овако.

Дани су пролазили, у Малешину сам био неких 10-15 дана, за то време смо одлазили у разне акције, били смо на пример на Каменици, на Сопотнику, то како смо ишли у акције, могу да појасним према ономе што претпостављам а то је да нас зову људи из команде Зворничке бригаде и кажу да треба тамо да се иде, онда ми одемо тамо и ми смо увек били претходница територијалне одбране јер ми први идемо у акцију а за нама иду територијалци и због тога и претпостављам да смо примали наредбе од команде Зворничке бригаде, јер ко би други могао то да наређује, а командант те наше јединице је био окривљени Богдановић Сима, а та јединица сам чуо да се зову «Симини четници». То сам чуо од.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Интервентни вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

То сам чуо од становништва где смо живели, они су нас тако звали а ми смо уствари били интервентни вод.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад смо већ код те командне структуре, је ли ту има, је ли имао неког заменика Сима?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Ја се не сећам сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је на пример, ако он није ту, ко је сад? Ко је ту главни?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па знате шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шивић. Није? Мислио сам да кажете Шивић. Не знате?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Шивића и не познајем ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Извините онда, кажите, хтео сам да помогнем.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Ја сам се, ту сам се ја мало и задржавао, значи, преко дана ја уопште нисам ни боравио у Малешићу, него одем у Зворник значи, враћао сам се да преспавам или кад је акција да одем у акцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Не знам ко је био заменик команданта те јединице, јер ја сам се мало задржавао у месту где смо се налазили, то јест у Малешићу јер преко дана нисам био ту, преко дана одем у Зворник, будем тамо па се вратим у Малешић да преспавам или када су акције, онда идем у акцију.

И, шта је било? Је ли било неких цивила у тој јединици? Немојте значи имена, заштићених сведокиња, ако нешто хоћете, значи, немојте то да случајно.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па знате шта, много се људи кретало кроз Малешић, евидентно је да је 80% од тих у јединици су били људи склони алкохолу а ја сам се у то време бавио активно спортом, носио сам црни појас у каратеу и онда ме алкохол није ме интересовао, значи, када дођем ја затекнем људи у цивилу као на аутобуској станици, значи, у ту кућу где ја спавам, а то су ти они цивили мештани они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, били су у тој кући где сте Ви спавали неки мештани, у цивилу?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, они, дођу на седељку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко су ти?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не сећам се, верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ту били женских особа?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, шта су оне радиле ту?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Женске?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Женске, ако је такво питање.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па тако, виђао сам их у пролазу, али сећам се једне, значи, упечатљиво ми је остало јер ми је скувала кафу, уместо шећера, ставила ми је со, испоставило се грешком, значи, сећам се по томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По томе сте је запамтили?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Где је она била смештена?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Ја мислим у кући прекопута, значи, онде где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, не у Вашој него у кући прекопута?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И с ким је била у тој кући? Ко је био још осим ње у тој кући прекопута?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не сећам се, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте причали нешто са њом?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд то да Вам она кува кафу?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па знате како, у кући увек значи, кад уђете као у кафану, значи то ти је по 10-15 људи у једној соби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли сте питали одакле она? Шта? Је ли сте нешто разговарали са њом?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Ма није ме интересовало, али тек значи после одређеног времена сам сазнао да је Ромкиња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после ког времена?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Можда после мојих проведених једно двадесетак дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је значи за једну знате? А знате ли за још неку Ромкињу?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа? Је ли то била овако старија или? Старија. Мислим у ком смислу старија?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Мојих година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваших година?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Година, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то отприлике?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па колико, значи, од 23 па до 25 онда. Звали су је тетка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Осамдесет посто људи у јединици су били склони алкохолу, а мене алкохол није интересовало јер сам се бавио спортом, имао сам црни појас у каратеу.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: И даље исто, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

И уопште када ме питате да ли је било цивила, могу да кажем да је у кући у којој сам спавао било као на аутобуској станици, било је увек по 10-15 људи у кући, то јест у соби, било је ту и жена, у ствари, једне се добро сећам, а виђао сам је и у пролазу, сећам је се по томе што ми је једном приликом скувала кафу па ми је уместо шећера ставила со. Она је становала у кући

прекопута куће у којој сам ја спавао. Не знам с ким је била у кући. Није ме интересовало одакле је она, нити сам о томе разговарао са њом.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Мислио сам да је то мештанка.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Мислио сам да се ради о мештанки, тек после неких двадесетак дана сам сазнао да се ради о Ромкињи.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли питали одакле она ту? Шта ради ту? То кад сте сазнали.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Могуће је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Могуће је, али сам, сећам се после сам од других, најмање сам времена проводио у јединици, значи у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то сте рекли, добро. Значи, могуће да сте питали али не знате овај, не сећате се?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Могуће да сам питао одакле она, али се не сећам тога, знам само да је била отприлике мојих година, негде између 20 и 25 година је тада имала и звали су је тетка.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да. А ове остале сам запазио тек у селу Клиса кад су се изместили из Малешиха у Клису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро сад, а које остале, пошто је ту било Ромкиње или? Било је, пошто је било и неких Муслиманки.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Било је, њих ваљда 6.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шест је било жена?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта, осталих пет сте запазили у Клиси?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да, да. А верујте ми опет, уопште ме није ни вукло ни да се интересујем ни ко су, јер сам видео да се крећу слободно исто као и ми, чак је и једна од тих, то сам значи касније чуо да је Бошњакиња, односно Муслиманка, носила је пиштољ у футроли, сад ја како ћете Ви онда да знате о коме је реч, кад се ту не задржавате пуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Што се тиче преосталих жена цивила које су биле у јединици, њих сам запазио тек када смо из Малешиха прешли у Клису, тада сам видео уствари да постоји тих шест жена и видео сам да значи поред ове тетке постоји још пет жена за које се нисам интересовао јер су се кретале слободно, чак сам једну Бошњакињу или Муслиманку видео са пиштољем у футроли како носи око појаса, око струка.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Око струка, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је та била да ли знате можда?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Касније сам се распитао, односно чуо сам значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Покојна Дина Карић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Касније сам сазнао да се ради о покојној Дини Карић. Добро.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: А временом онда у Клиси сам значи, можда сам срео два-три пута ове друге ове женске особе, а срео сам и Сенку, односно Сену, моју садашњу супругу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Затекла ме је у Клиси, ту где је Сима стациониран јер знам те се баш куће сећам због неке артерске воде испред куће, била је значи чесма крај те куће на путу. Прао сам своје ствари на чесми и она каже ми «зашто ти переш?». Ја сад како да јој кажем, па научио сам то у КП дому значи, да перем сам себе. Каже она «па дај ми ја ћу то да ти часком знаш сапуном» и ово и оно. Не, не, не и то јој нисам дозволио и онда смо успоставили смо контакт и опет ја нисам знао значи, нисам је ни питао да ли је она Српкиња, Бошњакиња, значи опет сам, не знам ваљда младалачка она глупост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је глупост?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Значи, оно што, што нисам био знатичељан које је вере, било је ту исто женскиња у јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Е овако.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Које су ишле у акције исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Кад смо прешли у Клису, тамо сам два-три пута виђао и ове остале женске особе, мислим на цивиле.

Је ли било у јединици сад кад већ, је ли било жена у униформи? Да разграничимо то пошто је било жена цивила. Да, кажите.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да, да, једне се сећам, звали су је Славица, а била је нека Винка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Винка?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, имењакиња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Добро. Да ли је била нека Драгана? Није? Не знате? Добро.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Ја је нисам упознао али из списка предмета сам исто сам прочитао сам оно али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Када кажем жене цивили, њих разликујем обзиром да су.

Шта ли су носиле, је ли су биле у цивилном оделу или су носиле униформу? Како разликујете цивиле и те жене које су биле?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па знате шта, тамо су се људи облачили како су стигли и умели, јер је ратно стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Знам да су биле и неке жене које су биле припаднице јединице али су биле у униформама, сећам се једне мале ниске женске особе коју су звали Славица, била је нека Винка, а те Драгане за коју ме питате, се не сећам. Једна од тих жена које су биле као цивили је била и моја супруга Сена, ја сам је упознао у Клиси испред куће где је био стационаран окривљени Богдановић Сима и ту се испред куће на улици налазила једна чесма.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: И одлазио сам ја након рата са Сенком, сад су урадили спомен чесму Бошњаци баш са фотографијама са посветама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

И ту сам ја прао своје ствари на тој чесми, она ми је пришла, питала ме је зашто ја то перем, ја сам јој објаснио да сам научио то тако а она ми је рекла да ће то она урадити са сапуном али ја је нисам ни питао које је националности.

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Она ми се предствила да је Сенка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Тада ми се предствила да се зове Сенка.

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада да Вас питам, када већ почесте око тог прања, Ви сте своје ствари прали?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте прали пре тога ствари, како је то било, пошто сте сигурно, било је лето и тако даље?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па, то је значи село значи у мртвој зони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко је прао, ко је прао Ваше ствари? Сами сте прали?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, ја сам сав веш прао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неко да је други прао?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Ко ме?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за друге?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не знам, верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је кувао?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па, те жене, односно та тетка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тетка је кувала?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: И Сенка, односно Сена, а добијали смо храну из Зворника, значи, сваки дан је значи, стизала са «тамићем» или, не знам, значи, доведу нам мањерку пасуља, значи, схватате ме, хлеба, ово, оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Што се тиче прања мојих ствари, то сам радио сам, нико други није прао моју гардеробу, за друге не знам.

Што се тиче кувања, знам да је у јединици кувала та тетка, кувала је и Сена, али углавном смо добијали храну од војске, свакодневно дође камион «там» и донесе мањерку пасуља или нешто друго.

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су оне велике шерпе, шта је то?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: То је мањерка она, округла или четвртаста, значи, то је значи количински за једно педесетак људи да једе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то, да ли поједете или не поједете, ко опере сада ту велику мањерку?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 15. септембра 2010. године

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Нисам опажао, верујте ми.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас разумео.
Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Нисам ја тада, шта ћу опажати.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Објашњавам да се ради о једном великом лонцу – ми то зовемо мањерка, за отприлике негде педесет људи.

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Бројно стање, скува се храна, а нисам обраћао пажњу ко после то опере.

Добро, изволите.

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Одакле да кренем? Знате шта, најбоље би било да Ви мени постављате питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, знате шта, сада по новом ЗКП-у, имате сада право на неометано излагање, да изнесете своју одбрану. Постављање питања иде другачије него што мислите, значи, тужилац треба да пита, па онда бранилац, па судско веће и тако даље, али ако Ви хоћете, ако Вам је лакше, даћемо реч тужиоцу, али мислим да је боље да Ви сада кажете, због уношења у записник, можда је тако најлакше и због странака, да прате све.

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да скратим да би дошли на питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте, ако Вам је тако лакше.

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не сећам се тачног дана, муслиманске снаге су нас нападе у Клиси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После колико дана, сте рекли?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не сећам се тачног дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се, добро.

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Врло јаке муслиманске снаге, налазио сам се том приликом у кући, значи прекопута Симине куће. У кући је била покојна, жива је, тетка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кући где је Сима био је била тетка?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви били?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Сенка, односно Сена, сећам се Ченка, покојни Лазић, он је погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лазић, да ли сте то рекли?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, он је, мислим да је из Угљевика, али и били су покојни Жућа из Шапца, ко је још био. Знате шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остале, изволите.

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Извините, тога се сигурно сећа и тетка, јер то се уреже човеку у памћење. Ја сам био том приликом тај присебнији, значи запуцало је на све стране, не можете да провирите на прозор, а тај покојни Лазић као да је предосећао да ће да погине. Сео је у ћошак у соби и плаче на сав глас. «Шта ти је?», каже, «убиће нас». Ја приђем и ударим му шамар да дође к себи. Кажем ја, «а ако будемо чекали, а не бранимо се, погинућемо онда стварно» и онда сам их ја све испратио, значи, штитећи их, на један прозорчић од купатила пуцајући и сви су отишли, а када сам ја хтео да изађем исто, када су отишли они, на ћошку куће сам се, значи, сударио сам се са Бошњакком, јел, пао је он, пао сам и ја, а он је имао зелену траку везану, а он је мислио човек, исто, шта сам ја, Бошњак, јел, и пита ме он онако лежећи, па каже, «где ти је трака?» и даље да скратим и онда сам се значи чак пробио сам се до Петковаца некако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд сте знали, јесте знали да ћете ићи тамо у Петковце или?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви, пошто сте чували одступницу, видим да сте?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не, отишли су, сви су се повукли у, значи у куће, значи добро утврђене. Ја сам остао у окружењу сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: И успео сам некако да се пробијем до Петковаца, одакле сам ја довео помоћ, а ако сте чули за «Вукове са Вучјака», специјалну онда ту јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су били у Петковцима, шта, били су стационарани у Петковцима, па сте их Ви довели?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Ту сам се срео са тим командантом неки, звали су га «Шунка» јел и хтели су ме ухапсити, јер сам га, ударио сам га, иритирало ме, значи, нисам гледао у чиновне, пуковник, јел, кажем, «изгинусмо, а Ви не шаљете помоћ».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта, они су одблокирали, не разумем?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да, вратили смо се у пратњи са две самохотке, односно праге и нас је дошло једно педесетак, ајде сада то да скратимо, знате шта и сретнем онда Симу и ове наше и ту се изљубимо. Кажу ми они, «Гавро, па ти си жив?», каже, «видели смо сте касније да си активирао бомбу доле у дворишту и опколили су те».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Не сећам се после колико дана, тј. колико смо дана провели у Клиси, када су нас нападе муслиманске снаге, ја сам живео у једној кући прекопута куће у којој је био окривљени Сима, а са мном у кући су били тетка, Сенка, покојни Лазић, покојни Жућа и још неки.

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: И још једно четворо, петоро исто, али се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Неких четворо или петоро, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко је био у Симиној кући, када сте сада поменули Симину кућу где је био Сима, ко је са њим био?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Дамир и Муневера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Са Симом у кући су били Дамир и Муневера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тетка и Сенка су биле код Вас у кући, да ли знате, можда ове остале, жене, цивили ови, где су били стационирани?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Виђао сам их ја, доле још можда неких триста, четиристо метара од те наше куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

А видео сам и остале жене цивиле, они су били удаљени неких триста, четиристо метара.

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Виђао сам их претежно ту на тој чесми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Од наше куће, тамо су биле смештене, а обично сам их виђао на тој чесми.

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Тога дана када су нас нападе муслиманске снаге, пуцало се на све стране и ја сам пуцао кроз прозор од купатила, чувао одступницу припадницима наше јединице који су се повукли у сигурније и добро утврђене куће и онда сам се извукао преко

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 15. септембра 2010. године

крова, пошто сам био опкољен, а тамо сам се на крову и сударио са једним.

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: На ћошку, на углу, значи куће, то је шљивик и.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

На углу куће сам се сударио са једним Бошњаком. Успео сам да се пробијем до Петковаца, тамо сам нашао јединицу који су се звали «Вукови са Вучјака», где је командант био извесни «Шунка».

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Командант «Шунка» је значи био командант батаљона.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Он је био командант тог батаљона и уз њихову помоћ, припадници наше јединице су се извукли из Клисе. Ту сам срео окривљеног Симу и друге борце, ту смо се изљубили и мислили су дас сам ја погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је Сена била тамо?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу и ове друге жене?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Баш је интересантно, када ме је видела, обрадовала ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тетка била?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Били су ту и Сена и тетка.

Добро. Јесте питали некога, пошто сте рекли, «мислио сам да су те жене цивили», да су то мештанке и тако даље, из Малешиха и када су све заједно са Вама отишле у Клису, јесте питали некога како су?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: У Клиси сам ја тек значи добио информацију од Сенке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је рекла Сенка?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да је почетком рата ухваћена од стране оног покојног оног Жуће, од Репића оног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су два брата, Репић је покојни.

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Вучковић онај, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Пожалила ми се и када би знао човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је онда, ухваћена од Репића? Одакле је, шта каже, где је била?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Није она хтела да ми прича комплет, ако Вас интересује, позовите је овде, питајте је Ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли би хтела да сведочи?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро и?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Временом смо имали и блиске контакте, ово, оно и спријатељили смо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта Вам је рекла, рекла Вам је за себе, да ли је рекла и за друге?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Није, тек је значи на Дрињачи када смо, када смо дошли, онда се мало отворила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо да видимо после за Дрињачу, хајде ово за Клису. Рекли сте да сте у Клиси сазнали за ове друге, ја сам Вас питао.

Адв. МИЛАН БИРМАН: Извините што Вас прекисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да ме прекидате.

Адв. МИЛАН БИРМАН: Ја бих обезбедио воду, само да се донесе, не дају да се унесе у судницу, тешко му је да говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам треба вода?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто не тражите? Може вода, чаша воде. Јесте се уморили?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете паузу? Отежано причате, хоћете паузу? Направићемо, никакав проблем.

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Чекаћу још неких десетак минута још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Десетак минута?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, шта смо рекли, за Клису. Рекли сте да сте у Клиси сазнали за те, одакле те жене и тако даље?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте сазнали, од кога сте сазнали?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па од Сенке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, она је рекла за себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, да ли је рекла и за ове друге?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте питали?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, само сте сазнали за Сенку, за Сенкину судбину?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, само мислим да се не фолирам, али нисам ћорав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте видели?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Видео сам значи, видео сам да су и оне у истом кошу као и Сенка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да су чисто биле, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су биле?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Ваљда задржане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Задржане?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто су их задржали?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не знам ја то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Тек у Клиси сам сазнао за судбину ових жена, тј. сазнао сам, уствари за Сенкину судбину, јер ми је рекла да је почетком рата ухваћена од покојног Репића, Вучковића, а и сам сам могао да видим какав је њихов положај.

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Могу ли нешто да се надодам, Репића сам упознао на издржавању казне у Пожаревцу и онда нисам могао да отрпим. Ја мислим да можете да тражите извештај из КП Дома Пожаревац, да је он онда провео у болници на лечењу око два месеца, јер ми је, приговарао ми је тамо, оженио си Туркињу, ето, када већ знам ко је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Јер видео сам, уствари да су све те жене у истом кошу као и Сенка, нисам ћорав па да не видим то све. Видео сам, уствари, да су оне задржане, а разлог њиховог задржавања, не знам.

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не треба ни да питате, када сте већ ту дужи период, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Само то можете да питате моју жену Сенку, а не знам да ли жели да сведочи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Напатила се она много.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта је даље било, хоћете да направимо паузу? Хајмо још мало.

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Значи преселили смо се у Петковце, у ту школу, ту смо били можда три, четири онда, а онда смо отишли за Дрињачу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три, четири дана у Петковцима само, само три, четири дана у Петковцима?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да, и у Дрињачи сам, значи, са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, били сте у неким кућама? Да ли сте у кућама неким били у Петковцима?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Ја сам био у ресторану, код комшије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ресторану?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Био је значи пре рата је био угледан ресторан, за време рата, током је већ оронуо од пуцања и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изрешетан?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, када уђете, ево сада да Вас прекинем, када уђете у неко село, сада заузмете куће, уђете тамо да живите, како сте бирали куће, ко је одређивао где ће ко да спава, како је то било?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не знам, верујте ми, не сећам се, али ја сам, приметио сам да су појединци мени желели да угоде, значи ја не знам разлог, значи, није било потребе да се борим за неко, да кажем, хоћу то, добијем ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко одређује где ће ове жене да буду у тим кућама и са ким ће да буду, ко то одређује, где ће оне да спавају?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Знам, на Дрињачи ме је питала Сенка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Дрињачи, добро ја питам, Малешки овај, да видимо.

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дрињача, то је већ крај.

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Јер ме нити интересовало, мало сам ја времена у Малешкију провео, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у Клиси, на пример, дошли сте у Клису и ко сада одређује ко ће у којој кући да буде и где ће да буде, која жена ће да буде са ким у кући?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Знате како, значи, бирале су се куће на таквом положају, где су, због евентуалне борбе, значи није се гледао квалитет

куће, него, хајде да кажем, квантитет, значи, да ли је на погодном терену, схватате ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно ми је, то војно?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војно, положај куће.

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А што се тиче тих жена, како се то одређује, како сада на пример, ти идеш?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Знате шта, ја сам од те остале две оне Ромкиње ваљда, «Гаму» и «Бету» видео тек у Клиси, тако од неких седам, осам дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде сада овако да Вас питам, ко је сместио, на пример, тетку и Сену са Вама у кући у Клиси? Како су оне сада ту, ко је рекао, да ли им је рекао неко или су оне саме?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Сигурно је Сима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате то или не знате? Да ли знате да одговорите или претпостављате?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављате?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Претпостављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте били ту, у кући сте били заједно, па због тога мислим. Да ли сте видели, да ли сте чули нешто?

Окр. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Са двоје, троје људи из јединице, могао си нормлано да комуницираш, а оних 96% су били или таблетомани или алкохоличари и онда са ким да комуницираш. Зато сам ја ту јединицу и напустио убрзо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо после.

Сада када ме питате, ко је одређивао у којој ће се кући војска сместити и где ће ове жене бити смештене и са ким, ја за Малешић не могу да Вам одговорим, јер, као што сам рекао, јако сам кратко био тамо, дошао сам касније и нисам се преко дана задржавао у селу, а што се тиче Клисе, знам да смо гледали да кућа буде на погодном терену, мислим у војном смислу, да буде на добром положају ради одбране од евентуалног напада, а што се тиче ових жена, претпостављам да је то Сима одређивао где ће ко да буде. Знам само да сам «Бету» и «Гаму» видео тек крајем нашег боравка у Клиси.

Уопште, јако сам слабо комуницирао са осталим припадницима јединице, преко 90% њих су били или таблетомани или алкохоличари.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па господин Сима је ја мислим командант гарнизона тамо требао је због својих борилачких вештина захтевао је, тражио је да му будем у личном обезбеђењу што сам ја одбио исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он имао неко лично обезбеђење?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господина Сима.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не, командант гарнизона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А командант.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: У Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А што сте одбили?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Није ме интересовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позадински положај, шта?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Та врста доказивања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које сте се Ви доказивали?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Самом себи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И? Изволите.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Онда значи тако на Дрињачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почели сте Петковци, били сте у ресторану једном, ја сам Вас прекинуо.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не, не, на Дрињачи у ресторану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на Дрињачи. Шта је с Петковцима било, били сте три-четири дана.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: У школи смо били стационарани, спавали смо на поду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ту били сви у истом објекту?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Оно што се каже, џунгла, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте сви били у истом објекту?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Сима и Ви и «Алфа», «Бета», «Гама»?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Значи сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А што кажете џунгла?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па зато што смо сви, знате како кажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви заједно, добро.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Тадашњи омладинци ајмо у дискотеку у џунглу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И шта сте онда после, ту сте били три-четири дана?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Онда смо се значи покупили смо се, рекао је Сима, односно ја мислим да је неко дошао из команде, где су се договорили где ћемо ићи даље, да се стационарамо и онда смо значи

покупили смо се, ово, оно, и отишли смо на ту Дрињачу и то на муслимански део гледано јер има на Дрињачи има српски део и муслимански је део кад пређете мост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И Ви сте дошли у тај муслимански део Дрињаче, јесу ли ту празне куће биле?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колико сте ту били?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Ја сам ту био неких евентуално максимално десетак дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. До ког датума, је ли можете да одредите?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не сећам се, верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли била 1992. и даље или?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А месец?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Мислим да је крај септембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крај септембра?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда шта?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па одлучио сам да напустим и поверио сам се односно причао сам са Сенком, кажем «идем ја назад, овде ми није место, није то оно што сам слушао и због чега сам дошао» и у том ме је она замолила «поведи и мене».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте се Ви изненадили?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па да Вам кажем, нисам, али сам се изненадио што нису пошле и друге исто јер Сенка их је звала, значи ја сам послао сам је ту ноћ да пита и остале, оне нису хтеле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је остао ту још? Немојте значи, само псеудониме.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па остало је њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Четири?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Четири, значи изузимајући покојну Дину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. «Алфа», «Бета», «Гама» и?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: «Алфа», «Бета», «Гама» и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Муневера?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Муневера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све су биле ту?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И нико није хтео од њих да иде?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли могле да оду?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате то да су могле да оду?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 15. септембра 2010. године

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Знате шта, и ми смо били стационарани на таквом месту, значи то је пут ка Власеници значи наш тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ресторан?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Ресторан удаљен је од муслиманског пункта једно километар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Значи пункт је на путу, значи то је ход од неких од пет до десет минута, значи неометаног хода, јер иза нема нико други осим Муслимана, знате, сад ја не знам што оне нису хтеле, можда нису смеле али изненадило ме је то да су одбиле пунуду од Сенке да их ја преведем у Србију. Хтео сам ја Сенку одвести до тог муслиманског пункта али она је од мене захтевала хоће за Србију, има тетку у Новом Саду и онда сам ја значи то јутро сам узео камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад ћемо да видимо то, да унесем само.

Као што сам рекао, три до четири дана смо били у Петковцима, били смо смештени у једној школи и ту смо у тој школи били сви припадници јединице. Значи почевши од команданта Симе до ових заробљених жена. Спавали смо у соби и било је као у џунгли. Онда је дошао неко из команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војске, је ли тако?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

И онда смо отишли на Дрињачу. Населили смо се у празне куће које су биле у муслиманском делу места и ја сам ту био можда највише десетак дана, отприлике негде до краја септембра 1992. године када сам одлучио да напустим ту јединицу и о томе сам причао са Сенком, рекао сам јој да идем назад, а она ме је замолила да је поведем са собом.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Није замолила, него преклињала ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Чак шта више, преклињала ме да то урадим. Ја се на то нисам изненадио али ме је изненадило то што и остале заробљене жене нису хтеле да пођу са нама, чак их је и Сенка звала, а када кажем на преостале жене, мислим на «Алфу», «Бету», «Гаму», као и Муневеру, не рачунајући Дину која је.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Судија, ако дозвољавате, није рекао «заробљене» ни једном речју, члан већа је реаговао, пошто диктирате у записник његово казивање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Извините ако сам погрешно, добро, него шта.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извините, нема проблема, ту има транскрипт па ћу ја исправити. Добро.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да странке имају односно браниоци имају примедбе на диктирање записника од стране председника већа с обзиром да ниједног тренутка није споменуо «заробљене жене», већ само да је говорио о женама.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

По мом мишљењу оне су могле да оду, јер се један километар даље налазио муслимански пункт, можда пет до десет минута удаљен.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Бржег хода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Бржег хода, а можда нису ни смеле. Ја сам чак и Сену хтео да одведем до тог муслиманског пункта, међутим, она је инсистирала да иде са мном у Србију јер има тамо тетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пауза од 20 минута.

После паузе НАСТАВЉА СЕ главни претрес давањем одбране окривљеног Гаврић Томислава.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Где смо стали, подсетите ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па објаснили сте како је жена Ваша хтела да крене са Вама за Србију.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да, одвезао сам је до Зворника до Каракаја, дао сам јој нешто новца, скинуо сам бурму златну јер ја сам хтео послом отићи до Бијељине, а тек за два-три дана ћу у Шабац доћи. Пожелео сам јој срећу, рекао сам «ево да ти се нађе за прво време, а ако се икад видимо», тако се то и десило, Сенка је отишла аутобусом како ми је она то причала, за Нови Сад, а вратио сам се након три-четири дана из Бијељине и неких десетак дана прогањала ме та мисао, морам тако да се

изразим, можда делујем као бараба, али сам према женским особама сам танак ја. Кажем у себи «па шта сам јој ја онда односно помогао», значи упутио сам је у непознато сама и требало ми је неких 10-15 дана да је пронађем. Нашао сам је уз помоћ Црвеног крста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пошто Вам је тешко да говорите то већ није предмет оптужбе.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Добро, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо нешто изашли из оквира.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Али да будемо јасни, ја и не знам за шта ме оптужују, значи прочитао сам ту оптужницу, знам је напамет, ја не видим ни у једном сегменту оптужнице за шта се ја окривљујем, односно оптужујем, ајде објасните ми Ви као председавајући, читајући за шта се ја у ствари оптужујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Ја бих на крају желео да кажем да ни сам не знам за шта сам оптужен, шта сам ја то урадио и шта ми се ставља на терет. Молим вас да ми ви објасните шта се мени уопште ставља на терет и за шта сам ја оптужен.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Односно не Ви, нека ми објасни господин тужилац то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Односно не Ви него нека ми то објасни господин тужилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли то то?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па да, читајући значи ЗКП значи силом прилика тај ЗКП знам као и Ви, ја не нађем ни један сегмент, члан по којем би господин могао да дигне оптужницу у моме случају, губљењем новца, времена, здравља, онда боље да ме је предложио као сведока, значи имао бих да наплатим путне трошкове и ово и оно, схватате ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јасно. Другачији процесни положај.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то то што сте хтели?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ако немате шта да кажете дајем реч заменику тужиоца за ратне злочине Милану Петровићу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви Гаврићу имате неки надимак?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Гавра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од када имате тај надимак?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Од малих ногу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од малих ногу?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су Вас звали тим надимком у Босну кад сте отишли?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Испричали сте нам да сте били у затвору.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па сте рекли кад сте изашли, да ли сте изашли пре него што је истекла казна на коју сте осуђени?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: До даске јесам, био сам непримеран осуђеник, значи кажњаван стотину пута, значи на слободу сам изашао из популарног Седмог павиљона из самице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питање тужиоца је било да ли сте изашли пре него што сте или сте издржали целу казну?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Издржали сте целу казну?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је одговор.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Испричали сте да сте дошли у Малешић, па сте рекли да сте преко дана ишли у Зворник, а увече се враћали и спавали.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да. Ишао сам у Зворник претежно због тренинга спаринга и ето.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте из Малешића одлазили до Зворника пешице или са неким возилом?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па знате, увек неко из села иде с аутом, ја тачно станем на друм и стану одма, људи чим те виде у униформи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли се могло слободно отићи до Зворника из Малешића?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је неко из јединице бранио да одлазите из Малешића за Зворник?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су могли и други исто као и ви да?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па ја мислим да нису.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам Вас разумео, јесу или нису?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нису.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па нису јер су били везани за флашу и ово и оно, ето, схватате ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везани за флашу?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите алкохоличари, пили су и то?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То значи нису могли јер везани су за флашу, а не да им је неко бранио?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам разумео Вас, да ли сте и колико жена у цивилној одећи приметили у Малешићу?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: У Малешићу можда једну ону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тетку?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Тетку, јер ми се урезала у памћење због слане кафе оне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте напустили Малешић и отишли за Клису, колико сад у Клиси примећујете да има жена?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Знате кад сам оно буквално приметио, значи оно обратио сам тотално пажњу у Петковцима кад смо били у тој џунгли јер смо сви заједно, схватате ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тек у Петковцима сте схватили, шта?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре сте рекли да је то било у Клиси да сте их видели све.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не, видео сам значи али верујте ми да нисам имао потребе ни намере да се сад ја распитујем ко је ово или оно, значи онда сам у Петковцима разумео, јер значи јер јединица је стационирана у тој школи, значи спавамо сви заједно и ја се питам откуд нас тад оволико, кад се иде у акцију ни пола нас нема, схватате ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате у Малешићима где је боравио Сима?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не сећам се верујте ми.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте данас у својој одбрани рекли да је Дина покојна, шта знате о томе?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Чуо сам да је убијена у Малешићу приликом док је вршила нужду у шљивику малу и да је неки случајни Муслиман по одсјају од цигарете значи негде око поноћи убио је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам колико се разумело, значи док је била вршила нужду у шљивику, пушила је цигарету и неко је пуцао према том жару.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да. Ја сам је видео и мртву исто онда, значи па су ме звали су ме да дођем исто и затеко сам је доле у шљивику и онда смо звали полицију, полиција је дошла из Зворника, инспектори су урадили увиђај и онда смо да би, господин Сима је предложио да је сахранимо на муслиманском гробљу уз њихове обичаје где смо, значи сви

смо рескирали, значи ушли смо у ничију зону и сахранили смо је у муслиманском гробљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то предложио, господин Сима, то сте рекли?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па не, онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сами сте предложили?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, извините.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте и Би учествовали у томе?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које годиште, кад је рођена Сена?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: 1966., исто као и ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви и кад ако јесте с њом склопили брак званично?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Нисмо, јер тада јер да нам је у Србији експедитивна администрација то вам је ужас значи поднет је захтев 2001., 2002. и од тад смо у Главни комесаријат, они нас саслушају, значи захтев је поднет, а у Босни она је извадила и личну карту и пасош и одлазила је у Немачку код фамилије исто и. Значи још је у протоколу, задњи пут када смо ишли значи препрошле године, ја мислим да је у Царице Малице улица, Главни комесаријат, знате шта су јој рекли, нећемо вам дати папире све док ваш муж не регулише оно што је чинио по Босни, откуд то њима, јел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што је чинио? По Босни.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да. Ал откуд то Комесаријату.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где она живи сад?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: У Шапцу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са вама?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, имамо двоје деце, имамо ћерку од 17 година иде у трећу годину средње и имамо једну бебу од три године. Јел могу ја нешто да питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да питате ништа сад, Ви одговарате на постављена питања. Кажите шта сте хтели.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па интересантно да дође неко да вас ухапси а не предочи вам ни што вас хапси, значи у целој земљи постоји предистражни поступак, да вас саслушава полиција и шта, значи нико ме никада није ништа питао, упали су, развалили су врата, нису ме тражили, пријавио сам се сам, кад сам чуо за шта ме траже.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви читали изјаве ових сведокиња, тих цивила жена, шта су оне сведочиле?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па видели сте ту да заштићена сведокиња «Алфа».

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ко је то?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: «Бета».

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: «Гама».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да. Помињу лице по имену Гаврић Томислав.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Гавра. Па вас питам, да ли је у јединици било још некога ко се звао Вашим именом или је имао Ваш надимак?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не сећам се, али је било у јединици пар људи, значи налик мени исто, ал су функционисали значи, напуштали су то, одлазили су, значи ја мислим редовно је тамо стизало по четворо, петоро нових, ал четворо, петоро је одлазило. Схватате ме.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви знате да је предмет оптужбе убиство Рома из Скочића?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ове сведокиње говоре да је у Скочићу дакле у свему томе учествовао Гаврић Томислав, односно лице по надимку Гавра. Имате ли неко објашњење што оне вас конкретно везују за тај догађај?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па знате шта, дуг период је, значи ја уопште нећу да их окривљујем ја, знајући путем интуиције шта су проживеле, значи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам треба вода?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да. Верујем да је дошло до замене идентитета, јер да ли Вам ја личим на супермена да из Дома одем у Босну да направим злочин и да се вратим опет. Мислим схватате ме, значи и подвукао сам то, значи уопште нисам љут што је то тако изречено, значи доказаће се значи током процеса, знам по својој супрузи исто, значи по њеним сећањима да и она исто много тога греши и тек значи каже нешто данас овако а након недељу дана каже, «ја сам оно погрешила није то тад». Схватате ме.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте да сте Ви напустили Босну негде крајем септембра?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Почетком октобра, крајем септембра, значи не знам оријентационо тачан датум, али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да. Можете ли то да вежете за неки догађај, па због тога кажете да је крај септембра или почетак октобра?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па могу јел имамо значи документе од Сенке кад се пријавила у Црвени крст овај, схватате ме, значи пријавила се 30.октобра, значи са закашњењем јер је била у Новом Саду, а пријавила се после у Шапцу, схватате ме.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте успоставили контакт са Сеном.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је она Вама говорила шта о овим другим тим женама цивилима?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не, не. Тамо ми је значи рекла пред полазак, кад сам хтео да кренем, е каже «да позовем и њих», «иди, иди». Каже да их је позвала, да су оне одбиле, верујете ми то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је нешто ближе рекла у смислу објашњавања њиховог одбијања?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не, не, значи једва је чекала да изађе из Босне, значи на граници са оне стране, односно у Србије сузе су јој потекле и то оне радоснице значи биле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте Сена Вас је молила, преклињала да идете, да је поведете, шта мислите због чега, како то објашњавате?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Знате шта, у тим тренуцима, у том времену нисам имао потребе размишљати као сада, схватате ме, нисам се онда ни питао, верујте ми то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате Ви лица по имену Јеремић Радосав у јединици?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па сећам се упознао сам га овде, кад су нас привели у суд. Да, а сећам га се и од тамо исто јел, он је из Крушевца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са ким је он био тамо, са ким се дружио?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Непознато ми је, знате што, ја сам мало и чудан и ово, нисам толико дружељубив и не волим оне, знате оне да извините женске приче, е шта је ово или оно, значи не занима ме шта је у туђем дворишту, гледам своје, схватате, а што се тиче тога исто Босанци-Бошњаци кад су видели на интернету, штампи, на телевизији питали су се, кажу уместо да те награде, каже, ухапсили су те. А ако је потребно да доведем овде хиљаду Бошњака, Муслимана да потврде да сам ја у Босни нон-стоп, никад ме нико није за раме, знају да сам био, али знају да сам из рата изашао чисте савести. Значи од Сенкине фамилије брат је пилот у Тузли и шеф обезбеђења у центру Дистрибуције у Тузли, Алија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И пилот и шеф обезбеђења, је ли?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да. Пилот на обуци, хонорарно, схватате ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хонорарно, добро.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: А други брат је професор биологије који има чин мајора из рата, у шали се завитлавамо - гледали смо се преко цеви. Ето верујте ми, значи они пре него што ће да ме виде, распитали су се о мени да извините када сам мајку први пут угризо за груди. Да ли би они дозволили својој сестри да живи са човеком који је убијао, малтретирао њен народ, и ако је она остала у рату без оца, без четворо деце од браће, а деца су нестала приликом њеног исто онда каже она хапшења, кад су је заробили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте се за време боравка Вашег у Босни фотографисали?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је то било?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: У Малешићу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Којим поводом?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па не знам, како, питате ме мислим нешто мислим јер кад се Ви негде скупите, одете на пикник па на апарату забележите нешто што нећете доживети поново.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли ко вас је фотографисао?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А знате ли фотографије ко је урадио, где је то било?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не знам, ниједну фотографију нисам ни добио ни видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли сте видели фотографије које је предала оштећена?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У предмету?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте били у Малешићу распоређени у кућама, да ли би могли да препознате сада на фотографијама те куће?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Верујте ми да не бих, јер од тог периода па до сада преживео сам свашта, од две операције па до затвора опет, па до хапшења, као и ово сад хапшење, па ме држе по три, четири месеца, пусте ме и ето видите, значи цео живот у неком цимању, значи више сам ишо кажем по суду него Ви. Верујте ми то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате питања, пуномоћници.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте пре него што сте се придружили јединици који су мештани знали како сте рекли «Симини четници», а Ви кажете да је јединица за специјална нека дејства, познавали неког ко је био у јединици претходно?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Шта сам рекао?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Познавао да, неког припадника јединице?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да, покојни Дејан Нешић је, из Шапца је он и покојног Жућу исто, да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли сте знали да ћете бити код њих пре него што сте пошли значи, да се придружите борби да ћете бити у њиховој јединици?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не, не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А како сте ви постали припадник те јединице, помињали сте да сте били у «Стандарду» у Зворнику и да су Вас у команди тамо распоредили?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли су сви војници односно припадници те јединице тако постајали припадници?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па знате како су они, значи староседеоци Босанци, они дођу да би, да извините на, да би избегли линију и то, дођу у јединицу само да би се водили на платном списку, не видите га нигде.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А ко њих ставља на том списку, на том списку припадника јединице?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А ко је Вас евидентирао значи за припадника?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Евидентирали су ме тамо у «Стандарду» у касарни оној.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте током Вашег боравка значи од Малешиха па надаље за тих месец, месец ипо дана, како Ви кажете да сте месец ипо до два.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Били у јединици, видели да је неко од припадника те јединице био груб према заштићеним сведокињама?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Знате шта, постоји могућност да ја то нисам видео, а да сам ја то видео, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, нисте видели шта? Одговор је да нисте видели али шта да сам ја то видео, шта?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да сам видео мислим обрачунао бих се са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заштитили бих их?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли сте можда видели да неки од њих више времена проводе са неким од припадника јединице и да они имају неки посебан однос са њима?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Верујте ми да нисам обраћао пажњу, верујте ми.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте Ви знали у којим акцијама, да ли вам је неко причао у којим акцијама је јединица пре вашег доласка учествовала?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Није.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је неко помињао Скочиће и тако нешто акцију у Скочићима?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не, не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А које од окривљених сте затекли у јединици у Малешихима, од овде окривљених, ако можете?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Пркија оног из Крушевца, али он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он окривљени.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Није он.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Може ли неко да ми објасни од вас, мислим да не питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите на питање, нема шта, хоћете да одговорите на питање.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли се када сте отишли.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Нећу да одговорим на ово питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има право да не одговори на постављено питање.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Јер сте ме изнервирали сте ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте сад, што вас је изнервирала, а што, у чему је проблем?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па овде сам, цабе сам ето и још да играм овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гаврићу, Гаврићу.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се уморили? Чекајте, да ли можете још да одговарате?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Могу још, ајмо, извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи смирите се, немојте да вас опомињем.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не, ја разумем вашу ситуацију, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је Дамир Богдановић био у Малешихима кад сте ви дошли?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је оптужени Стојановић Зоран био ту?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Јесте.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А Шивић Ђорђе?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Њега и не познајем, видео сам га овде.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте разговарали с њима, да ли сте се дружили с њима док сте?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: С киме, са?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Са Богдановић Дамиром и Стојановић Зораном?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па то су приче могуће пред акције а да смо били блиски нисмо.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте у њиховом друштву виђали заштићене сведокиње?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Виђао сам ону Муневеру ону.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Са ким сте?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Са Дамиром, где он и она са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита вас пуномоћник «Алфа», «Бета», «Гама», да ли се видели?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не, не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А како вам је изгледао тај однос њихов, кажете да је Богдановић?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па да вам кажем нешто, да се мало насмејете, како два голуба, ето.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро. Рекли сте да сте све време значи одлазили у Зворник и имали тамо неке спортске активности, па како сте могли да одлазите будући да сте били задужени да учествујете у борбама, кажете да су у међувремену биле борбе, како је то било спојиво, значи ви сте имали обавезу према јединици?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па чуло се на моторолу или телефоном је ли, схватате ме, ако нисте упознати, мотороле оне савременијег типа, су домета и до 50 и 100 километара.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Неколико пута сте поменули да су припадници јединице конзумирали алкохол, па да ли можете то мало ближе, да ли су они конзумирали алкохол непосредно пре учешћа у акцији или нон стоп или су били у пијаном стању?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Ма нон стоп, значи по моме убеђењу, пошто сам ја поборник и ово, алкохола, значи све ми се чинило да устају са флашом, да лежу са флашом. Верујте ми.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Јесу ли они у таквом стању и у акцијама учествовали или?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па ја мислим да је то све недостатак срца и онда су то надокнађивали алкохолом.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: И ово, рекли сте да сте покојну Дину сахранили на муслиманском гробљу и уз муслиманске обичаје, па ме интересује како то да сте спровели те обичаје, ко је спровео те муслиманске обичаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то није битно.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не знам ја верујте ми.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па сведок је. Е како сте напустили јединицу, јесте ли тражили од неког одобрење за то, да ли вам је требало одобрење?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не, не, догде ми је дошло, увидео сам да је рат фарса, тотална супротност од тога што медији представљају и рекао сам, идем па како се.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли можете само да нам објасните како то мислите фарса, значи супротно од оног како се представља у медијима, шта се заправо дешавало ту па сте ви то закључили?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Бошњаци и Срби. Бошњаци и Срби и Хрвати то је све била значи подела због патријалних користи да не кажемо верске

побуде, не то занемаримо, само «money, money» ето верујте ми. Значи одемо у акцију кад се враћамо не можеш од, да извинеш од сељака да прођеш, то натоварили камиони, шлепери.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко то, мештани?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па да, они што тврде да су били борци, а крили се по Србији, шверцовали девизе ово, оно.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли су припадници ваше јединице учествовали у пљачки?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: То не бих знао рећи, а реците ми ви нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо даље, ајмо даље.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Како ћемо да учествујемо кад смо ударна игла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гаврићу.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Учествују они из позадине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је било, Гаврићу одговарајте на питање да, не, значи кратко не можете ви сад да постављате питања.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А још једном значи, ви се ником нисте јавили кад сте напуштали јединицу?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Јавим се ја.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ко ме сте се јавили?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па јавим се Сими или Дамиру.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, а Сими или Дамиру, јел?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, а кад сте напустили јединицу значи, јесте ли отишли?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не, не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: У «Стандард» да кажете да напуштате.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Отишао сам самовољно, значи самовољно.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Самовољно. А исто и Сена која је пошла са Вама, да ли је она неке морала да се јави, да ли се она неке јавила?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Јавила се мени.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро Вама, а неком?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па не знам госпођо, како ћу ја то знати, верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не зна за то, ајмо.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро хвала немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих поновила ово питање, ово што је Славица питала ово да ли је ко извршио, ко је обавио обреде, зато што то говори о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је одбијено питање, не можете да поновите, ајмо даље, већ је одбијено.

НАТАША КАНДИЋ: Па то питање говори о томе каква је онда ту клима, онда да питамо, да ли су ако је могао неко да обави верске обреде, да ли су ове које су биле жене ту, девојке, да ли су могле да оду слободно?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Знате шта.

НАТАША КАНДИЋ: Да оду на територију под контролом Муслимана?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Ја нисам присуствовао на самом гробљу, ја сам био тада неких пола километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питање је било само да ли су «Алфа», «Бега», «Гама» могле да оду и да напусте јединицу и да оду на територију под заштитом Муслимана?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Могуће. Могуће ја чим, могуће је.

НАТАША КАНДИЋ: Јесу оне биле ту са вама слободном својом вољом или?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Верујте ми.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас само да Вас потсетим да сте рекли на почетку да сте онда схватили да су биле ухапшене, задржане?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Нисам ја. Не, не.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање гласи, госпођо Кандић изволите питање.

НАТАША КАНДИЋ: Питање је да ли су биле ту са вама својом вољом?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Ја то не знам, јер ја нисам пријатељ ни са Симом ни са Дамиром, значи упознали смо се силом прилика, схватате ме и верујте ми ово нешто, значи верујте ми на реч, постоје породице, немојте да се смејете тако мислим, да знам да је ико од тих починио, значи ја да сам видео, овога ми крста, значи клекао бих овде одмах.

НАТАША КАНДИЋ: Само ми кажите да ли се сећате тачно када сте изашли из Пожаревца?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Половином августа месеца.

НАТАША КАНДИЋ: Пре 15.-ог или?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Имате валидан докуменат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, имате. Имамо ту потврду из Забеле, изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, помињали сте Жућу.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да. Репић или.

НАТАША КАНДИЋ: Вучковић?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли га помињете то у контексту Пожаревца, или после Зворника?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па знате шта, он је осуђен у Шапцу за ратни злочин онда и онда смо се срели у Пожаревцу на издржавању.

НАТАША КАНДИЋ: То је било касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније је то било. То је и рекао да га је оптуживао како се оженио са Муслиманком и тако даље, не знам да ли сте пратили.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када причате са Репићем, да. Тако је рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, али он помиње, и Репића, и Жућу помиње молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Очигледно је грешка. Покојни Жућа је рекао, Жућа није покојни.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, грешка, али он зна ко је.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Причала ми је то Сенка кући накнадно да су њу ухватиле «Жуте осе» Жућини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Жућини?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли Вам рекла за ове друге нешто?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Позовите је и питајте је.

НАТАША КАНДИЋ: За друге жене, девојке, жене?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Знате шта и данас-дан када нешто сања пробуди се уплакана, после није хтела отићи да нађе своје све док ја нисам отишао 2000.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, рекли сте када сте дошли, када су дошли по Вас, да је био то онај џип, и да је само нисам разумела, јесу по Вас поред Симе дошли и Нешић и Дамир Богдановић или сте њих видели у селу?

Адв. МИЛАН БИРМАН: Судија, ја морам да интервенишем, да ставим примедбу.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас он је поменуо и Дамира Богдановића и Нешић Дејана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не. Или преформулишите питање. Само полако значи колега Бирман значи.

НАТАША КАНДИЋ: Он делује опасно, он је толико огроман.

Адв. МИЛАН БИРМАН: Није опасно.

НАТАША КАНДИЋ: Овако кад виче ја мислим да ће да полети и да нас овде све смлати, какав је ово начин?

Адв. МИЛАН БИРМАН: Прво ово стварно нема смисла да ћу да полетим и тако даље, тешко са овом килажом да ја могу да полетим, али ово су измишљотине од стране пуномоћника и то намерно се ради да би се окривљени збунио и ја морам да интервенишем. Преслушајте транскрипт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно.

Адв. МИЛАН БИРМАН: Јасно је рекао да је дошао Сима и још неко, да не зна која су та лица, а сад се поименично наводе нека лица.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас. Сви смо овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Ово је суд, сви смо овде да показујемо поштовање, не може да се користи овако непристојан језик измишљотина, то је недопустиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полако, полако.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас то је један израз који је недопуштен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ајде да видимо овако, значи питање гласи?

НАТАША КАНДИЋ: Питање гласи, молим Вас ја сам сасвим сигурна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите само поствите питање.

НАТАША КАНДИЋ: Да је он у вези са тим поменуо и имена и Дамира и Нешић Дејана и ја сада питам.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Могу ја да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гаврићу немате реч. Значи чујте питање па ћемо да видимо.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Ево чуо сам, значи.

НАТАША КАНДИЋ: Зна он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питање гласи, госпођо Кандић, питање гласи?

НАТАША КАНДИЋ: Питање гласи да ли када сте поменули Дејана Нешића и Дамира Богдановића, да ли су они били, да ли је то у вези са џипом и тиме што су Вас сачекали у Зворнику или у вези са Малешаћем?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: У вези са Малешаћем, у вези упуцавања пушке онда на положајима.

НАТАША КАНДИЋ: Кажете да Вам је Дејан дао тај сандук муниције?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Не, овај Дамир, извините.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Дамир да.

НАТАША КАНДИЋ: Е сада ми кажите је ли Вас неко упутио на Дамира или сте знали, чули да је то у његовој надлежности?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Ја мислим да ме је упутио неко из јединице.

НАТАША КАНДИЋ: Шта Вам је рекао?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па рекао је да онај тамо дечко дужи магацине.

НАТАША КАНДИЋ: Да он држи магацине?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да, са целим наоружањем, са цигаретама, храном.

НАТАША КАНДИЋ: Да је он био задужен за то?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а сада ми кажите да Ви тек, да Ви у Малешаћу видите само тетку?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: У кући прекопута?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не, не, у кући код мене, а она је била прекопута, али је дошла да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је све да му је скувала кафу са сољу и тако даље.

НАТАША КАНДИЋ: То смо чули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је то објаснио, ајмо даље.

НАТАША КАНДИЋ: Само ми кажите, у тој кући где сте Ви ко је још?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је рекао, ајмо даље. Нећемо да понављамо, само ако има нешто да нисмо питали, а вероватно има.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, кажете да сте Ви све те жене видели у Клиси, шест њих, кретале су се слободно.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Пет.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте шест.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па ако рачунамо.

НАТАША КАНДИЋ: У Клиси?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па тако је, рачунао сам и покојну Дину онда, у Клиси је било пет.

НАТАША КАНДИЋ: Вероватно сте мислили пре?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не, у Клиси пет је.

НАТАША КАНДИЋ: Пет, без Дине?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Сад ми кажите где су оне биле, да ли се сећате?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: По распореду.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте Ви сте нам рекли да је Дина убијена?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: У Малешиху.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: У Малешиху.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Малешиху, Малешиху.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми где су ове, ајде прво у Малешиху, кажите како знате да је Дина била у Малешиху?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Како знам, па ту сам је виђао са пиштољем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са пиштољем, и то је објаснио.

НАТАША КАНДИЋ: А кажете да сте само знали тетку?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Ја нисам ни знао да је она Муслиманка, јел, али верујте ми, ајде сад да кажемо тад између Срба и Муслимана кажемо, а да ти Муслиман носи пиштољ.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли знате где је боравила, где је боравила?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Са Симом и са Дамиром.

НАТАША КАНДИЋ: Где је боравила, значи виђали сте је поред тетке и њу, јесте виђали још некога од тих жена, девојака?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Можда сам, али нисам обраћао пажњу, све до тог, Петковаца, онда кад сам све видео оно што кажу џумле.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а када први пут видите Муневеру?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Муневеру сам видео значи, звала ме она на.

НАТАША КАНДИЋ: У Малешиху или?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Јесте у Малешиху, како Муслиманка прави себи рођендан, звала ме на рођендан, на торту.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми где је она.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: И сутрадан је она била мртва, значи вечерас сам јео торту, сутра ујутру су ме звали, како бог те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је Муневерин рођендан, а сутрадан је Дина?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Динин је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Динин?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питала Вас је пуномоћник за Муневеру?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не, ја сам, да, верујте ми, да.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам да је Дина боравила у кући?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли знате где је боравила Муневера?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па са Дином и са Дамиром исто, значи Дамира сам ја виђао често, јер кад одем у магацин да узем или цигарете или шта, та је била са њим увек, ама увек, значи оно што сам рекао као голуб и голубица.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а када су они били у таквим односима, да ли је било ове друге девојке, жене, у каквим су односима биле?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Нисам их ни виђао, јер сад то кад повежем ја, по Сенкиној причи, да су оне биле скроз на другом крају села, значи.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте били на рођендану?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па не, а Ви сте ме питали о «Алфа», «Бети» и «Гама».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Ја сам питала, рекла сам уопште ове друге.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не, не, на рођендану сам био код покојне Дине.

НАТАША КАНДИЋ: Код Дине?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Како сте позвани, ко Вас је позвао на рођендан?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Позвала ме она, рекла ми «Шапчанин дођи, правим торту, рођендан ми је».

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми ко Вас је позвао следећег дана да Вам каже да она страдала?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Сима.

НАТАША КАНДИЋ: Сима Вас је позвао?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми да ли је долазио неко из Симине породице, супруга да ли је долазила да Вас обилази?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Свраћала је али.

НАТАША КАНДИЋ: Кад?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Ја сам је видео, можда једном, два пута, ето.

НАТАША КАНДИЋ: Када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком месту?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не знам, верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: И то не би ни памтио за госпођу, него се сећам због клинца оног Симиног млађег сина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Реците ми да ли још сте од некога чули како је страдала Дина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Кажите ми осим што је Дамир био задужен за магацин и за оружје и наоружање, да ли је био задужен за још нешто у вези са јединицом, да ли је имао неко задужење, да ли сте осим оружја морали и због нечега другог да се јављате или само је било у питању оружје?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Верујте ми да се не сећам, а у рату, у несташици, у беди, интендант је најбољи друг јер само он може да ти помогне да ти да, схватете ме. Јер он је имао ту човек значи привилегију да располаже са оним што добијемо од следовања из касарне. Схватете ме.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми да ли Вам је можда познато када је Дамир дошао, како је дошао, дошао је због посла, због нечег другог?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је дошао после, он је дошао после Дамира?

НАТАША КАНДИЋ: Због посла, то сам рекла, да ли је дошао због неког посла који је разлог да је Дамир дошао, то га питам.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па знате шта госпођо нисмо контактирали, јер нисмо били присни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не зна то да одговори.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми ко је пре њега био задужен за магацин за оружје?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не знам ја.

НАТАША КАНДИЋ: Не знате.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли био неко ко је задужен?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Могуће, али значи ја сам.

НАТАША КАНДИЋ: Не знате, добро, нисте, не знате. Добро. Е сад још нешто, овај кад сте изашли из Пожаревца, јесте добили неке плате?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Где, у Пожаревцу?

НАТАША КАНДИЋ: Па не кад излазите, знате тамо јесте сте радили, јесте ли добијали плату у Пожаревцу?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Јесмо да купимо четкицу за зубе и каладонт.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а овде када сте у Малешићу, у Клиси, у Петковцима, је ли добијате плату?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па да, и то је неки платни списак, али то су плате биле неке мислим занемарујуће, али стизале су, јесу.

НАТАША КАНДИЋ: Колико је то било?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Ја сада верујте ми, неких сад, то су да сам могао да купиш три, четири бокса осредњих цигарета, ето.

НАТАША КАНДИЋ: Кажете да сте Сени дали новац када сте се растајали.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па дао сам, па Ви знате да сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је питање, шта хоћете?

НАТАША КАНДИЋ: Питам, каже нема новац, има за цигарете, питам како сада, одакле новац да може да да другом, ето то, то је питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па знате из мог досијеа да сам осуђиван због криминалних радњи у материјалном виду. Значи снашао сам се, схватате ме.

НАТАША КАНДИЋ: Схватам. Имам још једно питање, још два питања. Још једно питање, кажите ми да ли сте у вези са овим суђењем, били у контакту са Симином супругом?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Симином супругом?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Верујте ми овде сам хтео да је питам јел ми се учинило да му је то супруга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи одговор је нисте били.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, не.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте разговарали са неким, Ви се браните са слободе?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не, не.

НАТАША КАНДИЋ: Како одговарате, нисам завршила реченицу.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Знам шта ћете да ме питате.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете Ви пре.

АДВ. ИВАН ЈАНКОВИЋ: (Бранилац Дамира Богдановића) Ја ћу само два питања да Вам поставим, једно питање је пошто сте навели да је Сена Вама рекла да је и остале цивиле у јединици када је полазила са Вама, питла да ли желе да пођу, да ли можете да ми кажете да ли Вам је директно рекла, односно изричито рекла да је то питала и Муневеру?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Чујте, ја нисам лично био присутан када је она то њима саопштила, да ја тако не могу да тврдим да ли јесте или није, жене су чудо. Извињавам се.

АДВ. ИВАН ЈАНКОВИЋ: Још само једно питање ћу ја поставити, да ли имате сазнања када је Дамир Богдановић дошао у јединицу?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Можда смо у раскораку, можда неких 10-так дана.

АДВ. ИВАН ЈАНКОВИЋ: Хвала.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Значи ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 10-так дана пре Вас, шта то сте хтели?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. САВА МАЛЕШЕВИЋ: Само једно питање, да ли је Сима Богдановић икада Вама наређивао нешто противзаконито, Вама или некоме другоме?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Мени није за друге не знам.

АДВ. САВА МАЛЕШЕВИЋ: Да ли сте током боравка на ратишту приметили неко посебно обезбеђење за ових пет, шест жена колико спомињете?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Ја чак те жене, ја сам рекао, нисам ни примећивао.

АДВ. САВА МАЛЕШЕВИЋ: И још једно питање, да ли су те жене када је био напад од стране муслиманских и усташких формација на Клису, да ли су могле тада да побегну?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

АДВ. САВА МАЛЕШЕВИЋ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Ништа. Нико? Окривљени? Нема. Добро. Ајде изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На питање браниоца одговорили сте да у Клиси су оштећене могле да оду, приликом напада, па ми није јасно можете ли нешто ближе о томе да кажете?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Знате како ако Вас напада око 400 наоружаних људи, значи с правом, значи бране своју територију, значи напада иако су те ухваћене или нису, да ли икоме пада на памет да пази на некога или да извуче сам своју главу живу, значи нико на њих онда сасвим сигурно када сам се ја онолико уплашио, значи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А тих 400 који су пуцали на Вас.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Читао сам на интернету изјаве неких учесника.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тих 400?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Оних што су пара, па онда исповести тих ветерана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тих 400 када пуца на вас?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад пуца на вас, је ли ове оштећене, њима пише ко су оне па да они виде?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не, не, па то ја не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: То је ваше да ви одлучите, ја то не знам, верујте ми.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У том смислу сам тражио да ми ви кажете могле су, па објективна нека ситуација, како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је његова процена.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: На улици пуцају на мене, ако се сакријем неће ме погодити је ли, значи имале су шансе, толико село, куће напуштене, ући у орман, у подрум је ли, схватате ме.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, разумем вас. Да ли ви знате кад сте отишли из Малешиха за Клисусу, који је то месец био?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Из Малешиха у Клисусу, па то је онда био сигурно септембар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Предложио бих да се оптуженом покажу фотографије и ако жели да некога препозна на тој фотографији да покаже где је он. Затим бих предложио да му се предочи део одбране оптуженог Дамира у вези са становањем, пошто су те одбране различите да то може нешто да покаже и обрнуто. И с тим у вези дакле Дамиру да се изјасни на околности око његове констатације колико је пута долазила Симинова жена, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то толико битна чињеница. Добро. Изволите.

АДВ.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Знам да није мој ред сада и ово се више неће поновити, молим вас да ми дозволите само једно питање за окривљеног. То је онај део оптужнице господине Гаврићу који се односи и на део ваше одговорности крај '92.године, догађања у селу Клиса, Петковци, Дрињача, и оно што је наведено у овом тексту оптужнице ја ћу вам прочитати и замолити да ми дате одговор, да ли сте било шта од тога што је овде написано на лицу места видели конкретно. Сви окривљени одлазе и каже принудно одводе и оштећене, принудно одводе, значи своју пажњу усредсредите на то, заштићене сведокиње «Алфа», «Бета» и «Гама» и скрећем пажњу на термин «незаконито држе затворене». Па бих вас ја само замолила, пошто сте се кретали са овом истом јединицом кроз ова места на начин како сте објаснили, да ли сте нешто од овога што је предмет оптужнице ви лично видели? Хвала немам више питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Примедбу само. Ја се захваљујем колегици што по други пут чита оптужницу, али оптужница је прочитана, тако да ако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта је примедба?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако се по ЗКП-у има право на питање онда се постави питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је шта?

АДВ.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли је нешто конкретно? Ја ћу се судија и поштовано веће држати просто оптужнице, много ми је једноставније да видим шта је написано него да измишљам, просто не желим тиме да се бавим. Значи оно што је написано то је за мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте прочитали оптужницу а нисте поставили питање.

АДВ.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Значи моје питање је гласило господину Гаврићу, да ли сте нешто од ова два момента које сам вам апострофирала видели на лицу места. Значи да ли сте видели да је неко принудно вођен, вероватно знате шта значи термин принудно вођен.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да.

АДВ.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: И да ли сте видели да је неко незаконито држан затворен од особе «Алфа», «Бета» и «Гама»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Нисам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да сам ја видео својим очима не, не.

АДВ.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање.

Адв. ИВАН ЈАНКОВИЋ: Имам примедбу. Ако сам добро схватио да је тужилац предложио да се окривљеном Дамиру Богдановићу предочи нека чињеница везана за доласке његове мајке, не знам од каквог је то утицаја, односно какве везе има са оптужницом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад бих вас ја питао, пошто се већ везујемо за оптужницу, догађаје, ви знате тачно шта је наведено у оптужници, значи радње ове.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин је нечовечно поступано, психичко мучење ове «Алфа», «Бета», «Гама», јесте ли видели ви нешто од тога?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа од овог што је наведено у оптужници?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не, верујте ми, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи односи се на силовања, на пребијања?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Принудни рад, кување, спремање, чишћење куће?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не, све ми оно значи изгледало ми нормално кад иде се да једеш, али није било оно е дај ти оно. Ја то нисам видео, у моме присуству се то није дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја бих вас питао сад однос између окривљеног Стојановић Зорана и «Гаме» и овог покојног Нешића и «Бете».

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви имали увид у њихове односе међусобне?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видим овде спомињали сте Муневера, Дамир. Да ли сте имали неки увид у то, да ли сте уопште да ли сте их видели заједно?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не, једном то је било давно 1994. могуће, срео сам Трцка у кафани, ту платио сам му пар пића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи не знате, добро, пустите 1994.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да и више ништа, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што се они спомињу као њихови заштитници па у том смислу не знам шта значи, нисте то, немате никаква сазнања?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сад ви сте кад сте дошли у јединицу «Симини четници» тако сте рекли, јесте се ви негде евидентирали?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, у касарни «Стандард».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите, не у Зворнику, то сте рекли, али кад сте дошли у јединицу?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па ови су меродавни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су меродавни?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Ја, тек када не бих могао отићи до Симе да ме нису они упутили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо сте се евидентирали, после кад сте дошли у јединицу више нисте?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Само да вас питам, је ли се Сена плашила, је ли је био страх?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Кад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега да се плашила?

НАТАША КАНДИЋ: Па плашила се уопште.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: То је време тако и.

НАТАША КАНДИЋ: Па плашила се тамо за своју сигурност, за своју безбедност.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Није ми то причала онда, то ми је значи нешто ми је.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте могли да видите по њој је ли се она осећа сигурно безбедно или има нелагодност, страхује, плаши се шта ће јој се догодити?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па читао сам јој из очију, значи из погледа кад жени видиш увек тужне очи, а не плаче, значи да не треба ништа да кажем.

НАТАША КАНДИЋ: Ја имам сад право на једно непријатно питање пошто је овде у питању злочин силовања.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте ви сексуално користили Сену?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Одбија се.

Није Сена уопште оштећена, ни предмет.

НАТАША КАНДИЋ: Или било неку другу од тих девојака.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да вам кажем искрено не.

НАТАША КАНДИЋ: Молим, извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Одбија се питање.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Могу да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Одбили сте питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбио сам да. Ево колегиница.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Хтела сам да вас питам везано за ово што сте рекли да су жене могле слободно да напусте и да пређу на муслиманску страну, да ли се уопште цивилно становништво кретало слободно и да ли сте видели неке жене Муслиманке да се крећу слободно у том растојању између тих километар између једног и другог положаја?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Госпођо или госпођице.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Како год хоћете.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: У то време значи Босанке, Босанци, рат је нису имали средстава за живот, значи извињавам се, до женске особе на онај начин могло се доћи врло лако без икаквог силовања, уз поштовање уз неку материјалну занемарујућу надокнаду.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: А је ли се то долазило директно преко жене или путем неког заштитника?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Ма директно верујте ми.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Директно.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Мислим Босанци су такви исти као што их представљају на телевизији, мало тупави али добри.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 15. септембра 2010. године

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Добро, мене је интересовало одакле да су се жене Муслиманке слободно кретале и слободно ту где и српска војска у димијама и тако?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Није нико био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: А нико није био у димијама?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Нисам видео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Добро, а кажите нам Дамир, овде оптужени Дамир Богдановић каже да није могао да оде и да са собом тек тако одведе Муневеру пре јануара месеца, а ви кажете да су оне могле слободно да оду, како је то могуће?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па, могле су, ако је питање хтења значи ако сте кажем ви затворени или притворени а имате шансу да се удаљите а не удаљите се, или је питање страха или ви нећете да путујете својом вољом јер вам је ту можда лепше него тамо, схватате ме.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Значи да су хтеле могле су да оду или да побегну?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да, да оду или да побегну.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Добро, и кажите ми да ли је када је обављен увиђај када је дошла полиција када је убијена Дина, да ли је Муневера била ту на увиђају, да ли је имала контакт са полицијом?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Јој, ја се не сећам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Не сећате се.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Верујте ми.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: А с ким су те жене имале контакт?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Само се сећам се оне грозне слике, значи да извините свучене кратке панталонице и догорео јој значи пикавац од цигарете, начео јој је и кожу, јер добила директно метак у чело.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Директно метак у чело?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Добро, знате шта сам хтела да вас питам, с ким су уопште те жене, девојке могле да комуницирају осим вас који сте ту?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Ја мислим са сваким, онај ко дође ту, јел.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Са вама који сте ту?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не, и онај ко дође на кафу или тако нешто.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: То су људи мештани је ли?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да. Комуницирали су и они исто.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Добро, то је то. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, ако нема више питања, те фотографије да видимо. Молим режију да.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је на документ камери фотографија са припадницима јединице где се у горњем реду налази седам припадника који стоје и у доњем реду пет припадника који чуче, то је фотографија А.

Да ли можете да препознате неког? Кренућемо од горњег реда с лева на десно.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Ево га покојни Жућа из Шапца други стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Други, а први овај, првог овог овај високи, овај мршави?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Првог не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овај други значи са белом мајицом што му се види то је Жућа из Шапца покојни?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овај поред њега са брадом?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без косе, не саћате се. Овај са качкетом?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: То ми личи на Дамира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Дамира добро. Поред Дамира?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: То је овај Нешић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешић Дејан, је ли он покојни?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгубио живот?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па предозиро се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После рата је ли тако?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Поред Нешића?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И овај мали поред што му се не види добро лице са левом руком покрио ту страну не види се добро. Доњи ред с лева на десно исто.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Сима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Поред Симе?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Овога овде не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи овај што држи куче не знате ко је?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овај поред њега?
ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Овога, мислим ја колико сам био млађи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте оматорили. Добро. Поред вас?
ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Ја мислим испашће да ја све знам покојне.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро.
ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Ово је ваљда покојни Лазић из Угљевика.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лазић, добро. А поред Лазића?
ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Ја мислим да је то овај мали, знате шта требали сте ми те слике показати и у истрази и дати да бих имао времена, ипак је то период, 18 година.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако не можете да се сетите није никакав проблем, значи питам вас ако можете.
ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не знам ја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је ово сликано? Где је сликано то сте одговорили мало пре је ли тако? Не знате то?
ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Ово је сигурно у Малешићу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На основу чега сте закључили да је у Малешићу?
ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па због овога овде Жуће јер он је кад смо прешли у Клису он је отишао, истерали су га.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истерали су га, добро. Идемо сад на фотографију Б.
ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Је ли могу да мало да изоштре?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, ево сад ће.
ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Жућа први од, значи стоји, Сима.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, идемо горњи ред је ли тако? Значи идемо горњи ред с лева на десно исто почиње Жућа?
ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, поред Жуће?
ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не знам. Сима, значи овај изнад Симе не знам га ја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Жућа је први, па ову двојицу не знате, па онда иде Сима, па овај изнад Симе са подигнутом руком и са капом на глави не знате га?
ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не знам га.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Па онда са брадом?
ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Са брадом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајмо даље, кога сад гледате следећег?
ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Овога што је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е тај иза што му се види, је ли знате ко је то?
ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не могу, не видим, верујте ми не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што му се види само глава и не види се ни цела глава, добро. Онда овај поред њега?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Тога не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ни њега?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Поред овај што је загрлио девојку?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Нешић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Нешић?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова девојка?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: То је она ваљда Славица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Поред Славице?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Дамир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Поред Дамира?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не знам овог, односно ову тројицу овамо не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До краја, од краја реда горњег реда не знате ову задњу тројицу?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Идемо онда доњи ред, опет идемо с лева на десно, овај са шајкачом?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не знам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, поред њега?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Који је ово бог те мазо, не, знате шта је, знам ја али не могу да се сетим имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога знате?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Малтене, та група ће бити да их ја не знам али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро знате, чим сте на слици значи знате.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не знам им имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али не знате како се зову, ја вас питам како се зову.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи кога смо рекли да не знате? У доњем реду први и други је ли тако с лева на десно?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Онда иде овај трећи са пушком и има куче овде поред држи?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не знам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овај поред њега?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: То сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте опет ви, добро. Поред вас?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Ово је ваљда покојни Лазић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Поред Лазића?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Ово је, не знам, а овога са брадом, знам, па зна га цела бре Босна, Џамахирија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За кога?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Џамахирија, тако су га звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који, овај последњи, овај са брадом?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да бре, тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли није Џамаши? Има неки у оптужници Џамаши.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Ја сам га звао Џамахирија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте га звали Џамахирија. Одакле је он?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Знао је да чита арапски и да пише, био је некада у легији странаца, по његовој причи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У легији странаца је био по ономе што прича?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он је мало старији од ових људи из групе?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је имао година он тада?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па не знам ја верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где је ово, где сте сликали ово, је ли то исто?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Исто у Малешифу, па у овој сам ја кући био, ево та на спрат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На спрат, то је ваша кућа, ту где сте ви били?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви мало пре рекосте на питање тужиоца да не можете да покажете куће, а нисам ни показивао, имамо ми неке фотографије неких кућа.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Није ми то нико ни показивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево сад показујемо. То је то, имамо још једну фотографију В. Е сад то мора да се скупи. Значи горњи ред ови што стоје је ли тако прво ви?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Ја, покојни Нешић, Сима, је ли то Трцко иза?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза чега?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па иза тога брадоње, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза кога? Чекајте.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Иде Сима, брадоња овај и онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред брадоње мислите, овај што је окренуо главу овако?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, ја вас питам.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Чини ми се да је то Трцко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Овога овде не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате ове горе што стоје кад смо већ у том горњем реду, ове мало уздигнуте на овом?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па знате где је ово сликано, значи сад орјентационо се ја сећам, значи знам, ово је, значи ово је школа, ово је у Петковцима испред команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тако нам је рекао и Дамир. Добро, Знате ли овог на вратима што стоји?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: То је могуће територијалац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ајмо доњи ред онда с лева на десно.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Дамир, овога дечка до Дамира не знам, Прки овај из Крушевца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове Мрки? Прки?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не, Мрки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Звали су га тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Овај што му је окренута глава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, мало испред свих овај што стоји што му је окренута глава, са траком ја мислим.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Добро. Овај са цигаретом?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Знам овако људе али видите, не знам овог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, знате из виђења онако али.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вас питам до краја тог реда не знате више никог?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћете сад да видимо те куће?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде да видимо. Ви нисте имали прилике да видите ове фотографије, у истрази нисте али што нисте тражили да фотокопирате или нешто докаже, нисте?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ево број 20 ова фотографија је ли вам нешто познато?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не знам верујте ми, у Босни су све тако исти предели брдовити, куће разуђене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разуђене, добро.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо 21.

Фотографију број 20 не може да препозна локацију.

Фотографија број 21?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Ја мислим да је то ова у Малешиху, кућа где сам ја спавао исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Малешиху?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Са Дамиром, да ли сам са Дамиром или Нешићем, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, број 22?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да ово није у Клиси, питам вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мене питате да ли је у Клиси?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питам ја вас. Не знате, добро. Мислите да је Клиса?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта Клиса, шта? Је ли неко био у тој кући?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Клиса на брду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли боравио неко у тој кући у Клиси?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па ја мислим да је тамо боравио Трчко али нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте сигурни, добро. Ајмо 23?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па то је ваљда ова у Малешиху.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли нису исте ове 22 и 23?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па све су ми исте верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама су све исте, па да не показујемо. Ајде да видимо сад кад смо почели да завршимо, 23 ајмо и 24 да видимо.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па то вам је исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је иста та, и шта је ту? Мислите да је то Малеших?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А која кућа у Малешиху? Не знате, је ли боравио неко у тој кући то вас питам?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Знате шта, значи, сећам се те куће у Малешиху, врата су са стране била, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Није се улазило спреда него са стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа. Не можете? Само да Вас питам, кад смо већ код ових кућа, да Вас питам, овде има у оптужници неки термини се употребљавају «бела кућа», «чичина кућа», «жута кућа». Јел знате Ви то?

ОКР.ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Први пут сам то закључио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из оптужнице?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Прочитао, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Не знате да је неко звао тако та три објекта овај, на тај начин.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут чујете. Добро. Ајмо да видимо даље фотографије. Фотографија број 25, да ли можете да кажете где је то?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Ово су ниске мале куће, то је сигурно на Дрињачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Дрињачи.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А то закључујете на основу тога што су ниске и мале?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А 26 да видимо.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Ово ми личи на Клису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Клису?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли ту неко био смештен у тој кући у Клиси?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па када би и то, значи сликано од напред је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Препознао бих онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Не можете? Добро. Ајмо 27.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не знам ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате то? Добро. Ајмо 28.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете препознати ни 27 ни 28? Добро. Фотографија бр. 29. Не знате ништа?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Фотографија број 30, да ли можете ово да препознате?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Идемо на крају 31 и 32, значи прво 31.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Е ово је у Клиси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Е овде је чесма и споменик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мутно је, мутно је још увек, али добро видим да сте препознали кућу. Добро.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је чесма?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Ево је овде испред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред улаза?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: И споменик.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 15. септембра 2010. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је на том споменику? Шта је?

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Па муслимански борци изгинули током рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Идемо да видимо сада број 32 фотографију још. Ето видите, да, да, то је то. Види се значи са леве стране се види део споменика са сликама. Добро, то је исто значи кућа у Клиси. Добро. Хвала. Ако нема више питања, то је то. Можете да седнете.

ОКР. ТОМИСЛАВ ГАВРИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли позвали Шевића да га доведете? Шевић Ђорђе.

Саслушаће се окривљени Шевић Ђорђе.

ОКРИВЉЕНИ ЂОРЂЕ ШЕВИЋ

Окривљени Шевић Ђорђе, добар дан. Добро. Прво да Вас питам да ли признајете кривично дело које Вам је стављено на терет и да ли желите данас да изнесете своју одбрану и да одговарате на постављена питања? Бранићете се ћутањем? Не желите да одговарате на постављена питања или да изнесете одбрану.

ОКР. ЂОРЂЕ ШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да окривљени не жели да изнесе одбрану ни да одговара на постављена питања.

Ништа. Хвала. Седите.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се данашњи главни претрес ОДЛОЖИ.

Наредни се заказује за:

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 15. септембра 2010. године

16.09.2010.године, у 10 часова,
у истој овој судници.

**Наставићемо главни претрес саслушањем окривљеног
Стојановић Зорана.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то. Хвала лепо.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА